

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Σε συμβούλιο (άρθρο 91 ν. 4700/2020)

Συγκροτούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρο και τις Συμβούλους Νεκταρία Δουλιανάκη και Βασιλική Πέππα, εισηγήτρια της υπόθεσης, συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη στις 17 Ιανουαρίου 2025, με την παρουσία της Γραμματέως του Ελένης Ζερβουδάκη, για να αποφασίσει επί της αγωγής με αριθμό βιβλίου δικογράφων (Α.Β.Δ.) (...)/(...)2013 τ(...) (...), κατοίκου, κατά δήλωσή του, (...), κατά του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου και
έλαβε υπόψη**

Τα Πρακτικά της 16ης Σεπτεμβρίου 2024 της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο

1. Η υπό κρίση υπόθεση νομίμως εισήχθη στο συμβούλιο του άρθρου 91 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο Κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127).

2. Προκαταρκτικώς επισημαίνεται ότι το παρόν Τμήμα, προκειμένου να διακριβώσει την ιδιότητα του ενάγοντος ως στρατιωτικού συνταξιούχου και επομένως τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, λαμβάνει υπόψη στοιχεία από τον ηλεκτρονικό συνταξιοδοτικό φάκελο με βάση τον ΑΜ (...), στον οποίο ταυτοποιούνται τα λοιπά αναφερόμενα στην ένδικη αγωγή και υποβληθέντα από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του στοιχεία της ταυτότητάς του, και όχι με βάση τον αναγραφέντα στην αγωγή και το υπόμνημα ΑΜ (...). Περαιτέρω, με την ένδικη αγωγή, το αίτημα της οποίας περιορίσθηκε σε έντοκο αναγνωριστικό για το πέραν των 6.000,00 ευρώ ποσό, με το από (...)2024 υπόμνημα, ο ενάγων εγείρει κατά του εναγομένου αξιώσεις αποζημίωσης εκ του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, ύψους 24.493,42 ευρώ, λόγω της παράνομης παράλειψης των οργάνων της συνταξιοδοτικής διοίκησης να αναπροσαρμόσουν τη σύνταξή του με βάση τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 για το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 30.9.2005.

3. Η ένδικη αγωγή στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου.

4. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 εφαρμόζονται στους συνταξιούχους στρατιωτικούς από της ισχύος αυτών και όχι από 1.10.2005, όπως ειδικότερα ορίζεται στον ν. 3408/2005 (ΕλΣυν Ολ. 814/2004, 4323/2013, 486, 487/2016).

5. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι οι συντάξιμες αποδοχές του ενάγοντος, απόστρατου Αντισυνταγματάρχη, που εξήλθε από την υπηρεσία αυτεπαγγέλτως πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 και συνταξιοδοτήθηκε λαμβάνοντας κατά τον ένδικο χρόνο αποδοχές Αντισυνταγματάρχη, με συνολική συντάξιμη υπηρεσία από έτη 42 (...), πραγματική στρατιωτική υπηρεσία από έτη 37 (...), χρονοεπίδομα 60% και χιλιοστά (...), πρέπει να υπολογισθούν με βάση τον βασικό μισθό που ορίζεται από τις εφαρμοστέες ως προς αυτόν διατάξεις περί μισθολογικών προαγωγών των νόμων 2838/2000 και 3016/2002, ήτοι με τον βασικό μισθό βαθμού Συνταγματάρχη από 1.7.2000 και τον βασικό μισθό του βαθμού Συνταγματάρχη συν δύο τρίτα της διαφοράς μεταξύ του βασικού μισθού του βαθμού αυτού και του βαθμού Ταξιάρχου από 1.7.2002. Επομένως, παρανόμως η συνταξιοδοτική διοίκηση δεν προέβη σε αναπροσαρμογή τους. Ως εκ τούτου, γεννάται ευθύνη του εναγομένου προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο ενάγων από τη στέρηση των συντάξεων που θα ελάμβανε αν είχε διενεργηθεί η εν λόγω αναπροσαρμογή.

6. Περαιτέρω, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι υπό το καθεστώς των νόμων 2470/1997 (άρθρο 12), 2592/1998 (άρθρο 5) καθώς των νόμων 3205/2003 (άρθρο 11) και 3234/2004 (άρθρο 1), όπως αλληλοδιαδόχως ίσχυσαν, το επίδομα οικογενειακής παροχής συνίσταται σε άγιο μηνιαίως ποσό που δεν εξαρτάται από τον βαθμό με τον οποίο συνταξιοδοτείται ο συνταξιούχος του Δημοσίου, οπότε ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι επί των μηνιαίων διαφορών σύνταξης πρέπει να συνυπολογισθεί και ποσό 10% ως οικογενειακή παροχή είναι απορριπτέος.

7. Η αξίωση του ενάγοντος για το χρονικό διάστημα από 1.5.2004 έως 30.9.2005 έχει ικανοποιηθεί με την (...) τροποποιητική πράξη της Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημόσιου Τομέα του e-ΕΦΚΑ, στον οποίο περιήλθε, μεταξύ άλλων, η αρμοδιότητα καταβολής συντάξεων των στρατιωτικών συνταξιούχων, σε εκτέλεση της 212/2017 απόφασης του ΙΙΙ Τμήματος του Δικαστηρίου, με την οποία κατά παραδοχή της με ΑΒΔ (...)/2008 σχετικής έφεσης του ήδη ενάγοντος ακυρώθηκε η σιωπηρή απόρριψη από το ΓΛΚ της (...)/2007 αίτησής του να αναπροσαρμοσθεί η σύνταξή του με βάση τους νόμους 2838/2000 και 3016/2002.

8. Ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ), ο οποίος, κατά τον χρόνο άσκησης της ένδικης αγωγής εφαρμοζόταν και επί των αγωγών ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στην παράγραφο 2 του άρθρου 75, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 19 του ν. 3900/2010, ισχύος, σύμφωνα με το άρθρο 70 του νόμου αυτού, από 1.1.2011, ορίζει τα εξής: «Τα κατά το ουσιαστικό

δίκαιο αποτελέσματα της αγωγής επέρχονται, ως προς τον εναγόμενο, από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα. Η παραγραφή, η οποία σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο διακόπηκε, αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της απόφασης ή την κατάργηση της δίκης».

9. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, όπως ισχύουν για τα δικόγραφα αγωγών που κατατίθενται από 1.1.2011 και εφεξής, προκειμένου να διακοπεί η παραγραφή της αξιώσεως του ενάγοντος, δεν αρκεί η κατάθεση του δικογράφου της αγωγής, αλλά απαιτείται και επίδοση αυτής στον εναγόμενο. Όπως προκύπτει δε από την αιτιολογική έκθεση του ν.3900/2010 επί του άρθρου 19: «Με την προτεινόμενη ρύθμιση η επίδοση της αγωγής στον εναγόμενο ορίζεται ως το γενεσιουργό γεγονός, από το οποίο επέρχονται όλα τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα αυτής, κατ' αντιστοιχία προς τα ισχύοντα στην πολιτική δίκη» (βλ. ΔΕφΑ0432/2022, 1133, 1876, 2684, 2893/2021, ΔΕφΘεσ1610/2021 και με την ίδια διατύπωση το άρθρο 135 του ν. 4700/2020 που τέθηκε σε ισχύ από 16.9.2020).

10. Εν προκειμένω, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η ένδικη αγωγή έχει καθ' οιονδήποτε τρόπο (πρβ ΣτΕ Ολ. 1531/2023) επιδοθεί στο εναγόμενο, παρόλο που ζητήθηκαν σχετικά στοιχεία από τον ενάγοντα με επανειλημμένες οχλήσεις εκ μέρους της Γραμματείας, η οποία απευθύνθηκε προς τούτο και προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αρμόδιο για την παραλαβή των δικογράφων που στρέφονται κατά του Ελληνικού Δημοσίου. Επομένως, η κατ' άρθρο 90 παρ. 1 του Κώδικα Δημόσιου Λογιστικού (ν. 2362/1995 βλ. και άρθρο 140 παρ. 1 του ν. 4270/2014) πενταετής παραγραφή της αξίωσης του ενάγοντος, σε κάθε περίπτωση, έχει κατά τον χρόνο εκδίκασης της αγωγής συμπληρωθεί, χωρίς να αποτελεί διακοπτικό της παραγραφής αυτής γεγονός μόνη η κατάθεση στις (...)2013 της ένδικης αγωγής. Τούτων δοθέντων, το Δικαστήριο, εξετάζοντας αυτεπαγγέλτως, κατ' άρθρα 94 ν. 2362/1995 και 144 ν. 4270/2014, το εν λόγω ζήτημα, κρίνει ότι η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος που αφορά τις αξιώσεις του ενάγοντος για το από 1.7.2000 έως 30.4.2004 χρονικό διάστημα πρέπει για τον λόγο αυτόν να απορριφθεί, παρελκούσης της έρευνας αν τίθεται ζήτημα παραγραφής τμήματος της εν λόγω αξίωσης, ήδη κατά τον χρόνο κατάθεσης της ένδικης αγωγής.

11. Κατόπιν αυτών η αγωγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

12. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020 οι διάδικοι έχουν δικαίωμα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στη Γραμματεία του.

Για τους λόγους αυτούς ομοφώνως

Απορρίπτει την αγωγή.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε σε τηλεδιάσκεψη στις 17 Ιανουαρίου 2025 και εκδόθηκε στην Αθήνα στις 27 Ιανουαρίου 2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ